

Psalm 42

Septuaginta (LXX)

1 ψαλμὸς τῷ δαυιδ κρῖνόν με ὁ θεός καὶ δίκαιον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὄσίου ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ἥψαί με

2 ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός κραταίωμά μου ἵνα τί ἀπώσω με καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἔχθρόν μου

3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὅρος ἀγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου

4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου ἐξομολογήσομαι σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεός ὁ θεός μου

5 ἵνα τί περίλυπος εἴ ψυχή καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου